ԼՈՌՎԱ ՏԵՂԱՆՈՒՆՆԵՐԻ ԱՆՎԱՆԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՆՁՆԱՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԱՆԿԱԽԱՑՈՒՄԻՑ ՀԵՏՈ (ՎԱՆԱՁՈՐ ՔԱՂԱՔԻ ՕՐԻՆԱԿՈՎ)

Վանաձորն իր մեծությամբ Հայաստանի Հանրապետության երրորդ քաղաքն է՝ Երևանից և Գյումրիից հետո։ Այն նաև Լոռու մարզի կենտրոնն է։ Տեղակայված է Փամբակի և Բազումի լեռնաշղթաների միջև ընկած նեղ ու երկարավուն գոգավորությունում, Փամբակ և Տանձուտ գետերի միախառնման վայրում։

Վանաձորի վերաբերյալ առաջին հիշատակությունները վերաբերում են XVIII դարին։ Սանահնի վանահայր Սահակի ձեռագիր ավետարանի տիտղոսաթերթի վրա արված գրառումներից մեկում 1713 թ. օգոստոսի 18-ին տեղի ունեցած երկրաշարժի կապակցությամբ հիշատակվում է Ղարաքիլիսա տեղանունը։ Այդ անվանումը հայկական բնակավայրը ստացել է օտարների կողմից՝ տեղի միջնադարյան եկեղեցու՝ սև (կարա) գույնի քարից կառուցված լինելու պատճառով։ Ռուսական կայսրության շրջանում տեղանունը գործածության մեջ է մտել և պահպանվել մինչև 1935 թ.։ Նույն թվականին քաղաքն անվանակոչվել է բոլշևիկ-հեղափոխական, պետական գործիչ Սերգեյ Կիրովի անունով։

Վանաձոր քաղաքը հարուստ անցյալ չունի։ 1828-1829 թթ. ռուս-թուրքական պատերազմի ընթացքում այն ռուսական զորքերի տեղակայման գլխավոր վայրերից էր։ Նրան քաղաքային բնակավայրի կարգավիճակ տրվեց Հայաստանի խորհրդայնացումից հետո՝ միայն 1924 թ.։ Քաղաքի ձևավորմանն ու զարգացմանը նպաստեց Թիֆլիս-Կիրովական-Լենինական երկաթուղու կայարանային փոստատան և իջևանատան կառուցումը։ 1929-1930 թթ. ճարտարապետներ Կարո Հալաբյանի, Միքայել Մազմանյանի և Գևորգ Քոչարի կողմից կազմվեց քաղաքի նոր հատակագիծը, որով նոր թաղամասերը պետք է ընդլայնվեին դեպի արևելք և արևմուտք։ 1939 թ. արդյունաբերական թաղամաս և ամառային առողջապահական գոտի ստեղծելու նպատակով կազմվեց նոր հատակագիծ (հեղ.՝ Ն. Հարգարյան, Ա. Մինասյան)։

1949 թ. կազմված հերթական հատակագծով քաղաքը դառնալու էր արդյունաբերական հզոր կենտրոն։ Այդ ժամանակաշրջանում, որպես կանոն, փողոցների և թաղերի անվանումները շատ քիչ էին փոփոխվում։ Օրինակ՝ ի նշանավորումն Հայաստանի լենինյան կոմերիտմիության 50-ամյակի, «Դիմաց» թաղամասի Աղայան փողոցի վրա գտնվող պուրակն անվանակոչվեց «Կոմերիտմիության» պուրակ¹:

Քաղաքի ընդարձակմանն ու զարգացմանը զուգընթաց՝ Կիրովականի քաղգործկոմի խորհուրդը որոշում կայացրեց վերակազմել քաղաքի թաղամասերը։

1975 թ. Կիրովականն արդեն ուներ 33 թաղամաս։ Շատ փողոցների անուններ կրկնվում էին, չկար համակարգված անվանումների ցուցակ, անհրաժեշտ էր ըստ այդ փողոցների համարակալել շենքերը²։

Խորհրդային շրջանի քաղխորհրդի գործկոմի ընդունած մի փաստաթղթում նշվում էր, որ, հիմք ընդունելով ստալինյան բռնատիրության շրջանում խորհրդային ժողովրդի դեմ ժդանովի

¹ Հայաստանի ազգային արխիվ, Լոռու մարզային մասնաճյուղ (այսուհետև՝ ՀԱԱ ԼՄՄ), ֆ. 1, ց. 3, գ. 8, թ. 45։

² Նույն տեղում, ֆ. 1, ց. 4, գ. 12, թ. 122:

գործած հանցագործությունների իրողությունը և ելնելով ԽՍՀՄ բոլոր վայրերում նրա անունով տեղանունները փոխելու ԽՄԿԿ կենտկոմի կայացրած որոշումից, «Ժդանով» թաղամասը վերանվանակոչել հայկական լեռներից մեկի՝ Տավրոսի անունով³։

Խորհրդային կարգերի ճգնաժամը, գորբաչովյան «վերակառուցման» քաղաքականությունը որոշ չափով հնարավորություն տվեցին միութենական հանրապետություններին առաջ մղելու ազգային խնդիրները։ 1985 թ. հետո Հայաստանում ևս սկսվեց փողոցներին և թաղերին հայկական անվանումներ տալու գործընթացը։ Այսպես, Կիրովական քաղաքի Շիրակի խճուղու արևմտյան հատվածը անվանակոչվեց Մարշալ Բաղրամյան, իսկ արևելյան հատվածը՝ Շիրակի փողոց⁴։

Սակայն մինչև 1988 թ. շարունակվեց ռուսական և խորհրդային անվանումներով փողոցների անվանակոչությունը։ Օրինակ՝ Կայարանի փողոցը կոչվեց Մոսկովյան, Տանձուտ գետի առափնյա ճանապարհը՝ Լենինգրադյան⁵։

1988 թ. աղետալի երկրաշարժի պատճառով քաղաքի բազմաթիվ թաղամասեր, փողոցներ, պուրակներ շարքից դուրս եկան և դարձան շահագործման համար ոչ պիտանի։ Վերականգման աշխատանքների իրականացման, ժամանակավոր կացարանների տեղադրման, նոր շինարարության ընթացում մի շարք հրապարակներ, պուրակներ, պողոտաներ, փողոցներ ուղղակի դադարեցին գոյություն ունենալ։ Ավերված շենքերի բնակիչները տեղավորվեցին ժամանակավոր կացարաններում։

Հայաստանն աշխարհի տարբեր երկրներից օգնություն էր ստանում։ Կառուցված ժամանակավոր թաղամասերին, որպես

³ Նույն տեղում, ֆ. 1, ց. 8, գ. 16, թ. 51:

⁴ Նույն տեղում, ֆ. 1, ց. 7, գ. 27, թ. 264:

⁵ Նույն տեղում, գ. 26, թ. 278։

կանոն, տրվեցին շինարարարությունն իրականացրած երկրների անուններ։ Այդպես առաջացան Բելառուսական, Մոլդովական, Շվեդական և այլ թաղամասեր ու փողոցներ։ Շահագործման հանձնված մի թաղամասի տրվեց Տարոն անվանումը։ Շուտով սկսվեց վերջինի նորաշեն ու անանուն փողոցների անվանակոչման գործընթացը։

1988 թ. սումգայիթյան եղեռնագործությունը հանրության շրջանում առաջ բերեց բուռն դժգոհություն մի շարք տեղանունների հարցում և առաջադրվեց դրանք անմիջապես փոխելու հանրային պահանջ. Երևանում Բաքվի փողոցը դարձավ Արցախյան, Կիրովականում Սումգայիթ փողոցը՝ Սուխումի⁶: 1988 թ. Լենինի պողոտայի արևելյան մասում գտնվող հրապարակը անվանվեց «Արցախի հրապարակ»⁷:

Այդուհանդերձ, ինչպես << այլ քաղաքներում, այնպես էլ Վանաձորում 1990-ական թվականների սկզբին անվանափոխության գործընթացը կրում էր տարերային բնույթ և համակարգված չէր։ <իմնականում զգացմունքային հողի վրա առաջարկվում էին նոր անուններ՝ վայրկյան առաջ հին տեղանուններից ազատվելու մղումով։

Կիրովականի քաղխորհրդի գործկոմը 1990 թ. օգոստոսի 27-ին ստեղծեց աշխատանքային հանձնաժողով, որի մեջ ընդգրկվեցին պետական, քաղաքական, հասարակական գործիչներ։ Հանձնարարվեց մեկ ամսվա ընթացքում կատարել քաղաքի փողոցների, հրապարակների անվանափոխումներ, իսկ նոր փողոցների անվանակոչումների կապակցությամբ կատարել ուսումնասիրություններ, ներկայացնել առաջարկություններ՝

⁶ Նույն տեղում, ֆ. 1, ց. 8, գ. 9, թ. 211:

⁷ Սույն տեղում, թ. 217:

ապահովելով լայն հրապարակայնություն⁸։ Առաջարկվում էր անվանափոխել. Կալինինի փողոցի մի մասը՝ Ֆիդալիների Մյուս մասը՝ Արամ Երկանյան Կարմիր Բանակին՝ Վարպետ Մեհրաբի Կարբիշևի»ը՝ Եղիշե Վանաձորի 7–րդ փողոցը՝ Եզնիկ Կողբացու 26 Կոմիսարները՝ Սախարովի Կիրովը՝ Խորենացու Հոկտեմբերյանը՝ Օգոստոսի 23 էնգելսը՝ Լեո Աթարբեկյանը՝ Սողոմոն Թեիլերյան Ֆրունզեն՝ Մայիսի 28 Մարքսը՝ Նժդեհ Չապաևը՝ Բուզանդի Նիզամին՝ Նահապետ Քուչակ Դերժինսկին՝ Սփյուռքի Սվերդլովը՝ Շիրազի Քիմիագործների 1-ին փողոցը՝ Քիմիագործների Քիմիագործների 2-րդ փողոզը՝ Սերո Խանզադյան Լենինգրադյան խճուղին՝ Երևանյան⁹։

Վերոհիշյալից երևում է, որ գրեթե բոլոր օտարահունչ անունները, որոնք կապ չունեին քաղաքի հետ, անվանափոխվում էին։ Սակայն նոր անունները, առանձին բացառություններով, կրկնում էին << մյուս քաղաքների փողոցների փոփոխված անունները և գրեթե չէին կապվում Վանաձորի տեղանվանաբա-

⁸ Նույն տեղում, գ. 25, թ. 127-128:

⁹ Նույն տեղում, գ. 14, թ. 182-183։

նության հետ։

Անվանափոխության գործընթացը շարունակվում էր։ Սակայն հաճախ մարդկանց նոր տնային հասցեների տրամադրումը ձգձգվում էր, տեղ-տեղ պահպանվում էին հին անվանումները։ Այդ ամենն առաջ էր բերում բնակիչների իրավացի դժգոհությունը։

Երկրաշարժից հետո Վանաձորում անվանակոչման գործընթացը հանդիպում էր նաև այլ դժվարությունների։ Ծավալված բուռն շինարարական աշխատանքների հետևանքով քաղաքը զարգանում էր անկանոն, չկար նոր հատակագիծ։ Քաղխորհրդի գործկոմը, հետագայում՝ քաղաքապետարանը, ավելի ուշ՝ ավագանին, ստիպված էին գոնե որոշումներով կամ հանձնարարականներով սահմանել, թե որն է քաղաքի կենտրոնը, ծայրամասը և այլն¹⁰:

Քաղխորհրդի գործկոմն ընդունած առանձին որոշումներով՝ Հորավար Անդրանիկի ծննդյան 125-ամյակի կապակցությամբ, Երևանյան խճուղու մի հատվածն անվանակոչվեց Անդրանիկ զորավարի անունով¹¹, իսկ մեկ այլ որոշումով՝ Մովսես Խորենացու ծննդյան 1500-ամյակի կապակցությամբ, Կիրովի պողոտան վերանվանվեց Մովսես Խորենացու անունով¹²։

1997 թ. հաստատվում է Վանաձոր քաղաքի գլխավոր հատակագիծը, որտեղ արդեն հստակ պետք է նշվեին նոր անուններով հրապարակները, փողոցները, բակերը, թաղամասերը և այլն¹³։ << նոր վարչական բաժանման և նոր համայնքների կազմավորմամբ պայմանավորված, քաղաքի տեղանունների փոփո-

¹⁰ Նույն տեղում, գ. 32, թ. 75։

¹¹ Նույն տեղում, գ. 23, թ. 133:

¹² Նույն տեղում, գ. 27, թ. 38:

¹³ Նույն տեղում, ֆ. 1, ց. 10, գ. 38, թ. 203-204:

խությունը սկսեց իրականացվել միայն ավագանու որոշմամբ։ 1996 թ. ավագանու որոշմամբ քաղաքի թաղամասերի անվանակոչության հարցը դրվեց համաքաղաքային քննարկման և Լոռու մարզ թերթում տպագրվեց նախնական անվանումները։ Եվ այսպես՝ << «տեղական ինքնակառավարման մասին» օրենքի 30–րդ հոդվածով որոշվեց. միայն թվերով գոյություն ունեցող թաղամասերին տալ նոր անուններ.

Թաղամաս 1 – Խնձորուտ Թաղամաս 2 - Բազում Թաղամաս 3 - Ուսանողական Թաղամաս 4 - Թագավորանիստ Թաղամաս 5 - Դիմացի Թաղամաս 6 - Խանդակ Թաղամաս 7 – Ջուխտ Ախպուր (կամ Ջույգ Աղբյուր) Թաղամաս 8 - Վանաձոր Թաղամաս 8 - Վանաձոր Թաղամաս 9 - Կենտրոն Թաղամաս 10 – Յալկուտ (կամ Ժամի թաղ) Թաղամաս 11 - Քիմշեն Թաղամաս 12 - Առափնյա Թաղամաս 13 - Տավրոս Թաղամաս 14- Տարոն -2 Թաղամաս 15 – Տարոն -4

Նախատեսվում էր յուրաքանչյուր թաղամասի համար ստեղծել փակ բաժնետիրական ընկերություններ¹⁴։ 1998 թ. Վանաձորի համայնքի ավագանին կայացրեց նոր որոշում. այս անգամ փողոցների հետ մեկտեղ անվանափոխվում էին պուրակները, հրապարակները և այլն։ Այսպես՝

¹⁴ Նույն տեղում, գ. 39, թ. 8-9:

Կոմերիտմիության պուրակ – Երիտասարդության պուրակ Շահումյանի հրապարակ – Վարդավառի հրապարակ Աթարբեկյան փողոց – Պարույր Սևակ Դիմացի Առաջին փողոց – Իսրայել Օրի Դիմացի Երկրորդ փողոց – Հովսեփ Էմինի Մուսաելյան – Լեոյի Մռավյան – Նիկողայոս Մառի Սպանդարյան – Ստեփան Ջորյանի Կասյան – Հրաչյա Աճառյանի Ձերժինսկի – Իսակովի Վանաձորի 7-րդ փողոց – Հովսեփ Օրբելու Դիմացի թաղամասի Տավրոս փողոց – Միսաք Մանուշյան Օգոստոսի 23 – Անանիա Շիրակացու Լենինգրադյան – Սանկտ-Պետերբուրգի

1998 թ. Բազում փողոցն անվանակոչվում է Վիկտոր Համբարձումյանի, իսկ Կարո Հալաբյանի 100-ամյակի կապակցությամբ՝ Կուրղինյան փողոցը վերանվանվում է Հալաբյան¹⁵։ 1999– 2013 թթ. քաղաքային ավագանին գրեթե որևէ անվանափոխություն չի կատարել՝ հիմնականում զբաղված լինելով բնակչությանը բնակարաններով ապահովելու և բնակարանները օրինականացնելու հարցերով։ Հիմնականում անվանափոխության են ենթարկվել դպրոցները, ձեռնարկությունները։

Այսպիսով՝ Վանաձորի տեղանվանաբանությանը բնորոշ էին հետևյալ առանձնահատկությունները.

1. Ազգային զարթոնքը և Արցախյան շարժումը հնարավորություն տվեցին փողոցների, պուրակների գրեթե բոլոր օտար տեղանուններն անվանափոխել և դրանք կոչել ազգային, նշա-

¹⁵ Նույն տեղում, գ. 81, թ. 120:

նավոր գործիչների անուններով կամ վերականգնել պատմական տեղանունները։

2. Երկրաշարժի հետևանքով ավերված Գյումրիում, Սպիտակում, Վանաձորում ձևավորված թաղերն ու փողոցներն ստացան նոր անվանումներ։

3. Աշխարհի տարբեր երկրներից ժամանած փրկարար ջոկատների ջանքերով կառուցված թաղամասերի մի մասին տրվեցին այն կառուցող շինարարների երկրների անվանումներ։

4. Անվանափոխությունները համահայաստանյան էին, և շատ տեղանուններ գրեթե բոլոր մարզերում ու քաղաքներում կրկնվում էին և չկար համակարգված մոտեցում։

6. 2000-ականներին անվանափոխություններն ավելի հազվադեպ դարձան։ Նախ՝ արդեն անվանափոխության գործընթացը գրեթե ավարտվել էր, և հետագայում հիմնական փոփոխությունները կապված էին կա՛մ հոբելյանական իրադարձությունների հետ, կա՛մ պայմանավորված էին քաղաքական-ազգային գործչի, Արցախյան պատերազմի հերոսների անուններով կոչելու ցանկությամբ։

7. Տեղանվանաբանության խնդրում չկային որոշակի օրինաչափություններ։

8. Նախկին Կիրովականի, ներկայիս Վանաձորի շատ պատմական անուններ (օրինակ՝ Դիմացի, Թագավորանիստ և այլն), վերականգնվեցին։

9. Քաղգործկոմի, քաղաքապետի, ավագանու որոշումներով Վանաձորի անվանաբանությունն արմատապես փոխվեց և ձեռք բերեց բոլորովին այլ՝ ազգային պատկեր, ինչը հստակ երևում է թաղերի ու փողոցների հին և նոր անվանումների վերաբերյալ ստորև ներկայացված ցանկից.

Լենինի պողոտա	Տ. Մեծի փ.
Շահումյան փ.	սկիզբը՝ Թևոսյան փ շարունակությունը՝ Վարդանանց փ.
Մարքսի փ.	սկիզբը՝ Դեմիրճյան փ շարունակությունը՝ Գր. Լուսավորչի փ.
Էնգելսի փ.	Նժդեհի փ.
Սպանդարյան փ.	քորյան փ. / Սպանդարյան փ.
Զին.ավան Զինվորական թաղամաս Միվաշի թաղ	Սիվաշական ավան
Սովետական Բանակի փ.	Բանակի փ.
ժդանովի 1 փ. – Ժդանովի 22 փ.	Տավրոսի 1 փ. – Տավրոսի 22 փ.
Կիրովի փ.	խորենացու փ.
Լենինգրադյան փ.	Սանկտ-Պետերբուրգի փ.
Սվերդլովի փ.	Նարեկացի փ
Կայինինի փ	ֆիդայիների փ
Կայարանի փ.	Մոսկովյան փ.
Ֆրունգեյի փ.	Օգոստոսի 23-ի փ
Օգոստոսի 23-ի փ	Շիրակացու փ
26 Կոմիսաըների փ.	Միս, Գոշի փ.
Յոկտեմբերյան փ.	Ազատամարտիկների պուր
Ալավերդյան փ,	Պ. Սևակի փ.
Աթարբեկյան փ.	Վ. Սարոյան փ.
Մուսայել յան փ.	Լեոյի փ.
Սռավյան փ.	Մառի փ.
Կասյան փ.	Աճառյանի փ.
Ձերժինսկու փ.	Իսակովի փ.
Երևանյան խճ.	սկիզբը՝ Զոր. Անդրանիկի փ շարունակությունը՝ Երևանյան խճ
Բազումի փ.	Վ. Յամբարձումյանի փ.
Դիմաց թաղամասի Տավրոսի փ.	Մանուշյան փ.
Դիմաց 1-ին փ.	Իսրայել Օրու փ.
Դիմաց 2-րդ փ.	Յովսեփ էմինի փ.
Ե թ/մ կամ Ե թաղամաս	Աղայան ե1շ, Աղայան ե2շ
Կուրղինյան փ.	Կ. Յալաբյան փ.
Յաղթանակի փ.	Նաիրի փ.
Սումգայիթի փ.	Սուխումի փ.
Վանաձորի 1-ին փ.	Բուսաբանական փ.
Վանաձորի 2-րդ փ.	Լալվարի փ.
Վանաձորի 3-րդ փ.	Գուգարքի փ.
Գուգարքի փ.	Աղաբաբյան փ.
Վանաձորի 5-րդ փ.	Լոռվա փ.
Վանաձորի 6-րդ փ.	Կարբիշևի փ.
Վանաձորի 7-րդ փ.	Յ. Օրբելու փ.
Յարավսյավական թղմ.	Յարավսլավական ավ.

ՑՈͰՑԱԿ ՎԱՆԱՉՈՐԻ ՎԵՐԱՆՎԱՆՎԱԾ ՓՈՂՈՑՆԵՐԻ

«Կարս» ռեստորանից մինչև «Լոռանց գոմեր» տանող ճանապարիը	Մայմեխի խճ.
Մաշտոցի փ. 89շ	Շինարարների փ. 7շ
Մաշտոցի փ. 91շ	Շինարարների փ. 9շ
Մաշտոցի փ. 93շ	Շինարարների փ. 13շ
Մաշտոցի փ. 106շ	Շինարարների փ. 2շ
Մաշտոցի փ. 108շ	Շինարարների փ. 4շ
Մաշտոցի փ. 110շ	Շինարարների փ. 6շ
Մաշտոցի փ. 112շ	Շինարարների փ. 8շ
Մաշտոցի փ. 114շ	Շինարարների փ. 10շ
Վ. Դամբարձումյան փ. 2գ շ	Վ. Դամբարձումյան փ. 13շ
Ներսիսյան թաղ. 15շ	Րաֆֆու փ. 15շ.
Գր.Լուսավորչի փ. մինչև Խորենացու փ.հետ հատվելը	Կ.Դեմիրձյան փ.

Գր. Լուսավորչի փողոցի և Շիրվանզադե փողոցի հատման կետից դեպի Մոսկովյան փ-ի հետ հատվելը /մթերքի շուկա/՝ Շիրվանզադե փողոց

Lusine Amirjanyan, Yerevan History Museum, Features of the process of renaming toponyms of Lori region after gaining independence (Using the example of Vanadzor city)

At the last period of the existence of the Soviet Union and in the first years of independence, the process of renaming toponyms began in the Republic of Armenia. Each region had its own characteristics. From this point of view, the city of Vanadzor (formerly Karakilisa, Kirovakan), the regional center of Lori, was no exception.

The national awakening as a result of the Artsakh movement of 1988 led to the need to rename almost all former toponyms which remained from the Soviet times. New names of streets and parks received the names of prominent Armenian national figures or regained the historical toponyms of the area. The process of renamed toponyms of the Lori region has the following features:

- districts and streets destroyed by the earthquake and the newly formed ones received new names. Some neighborhoods appeared with the names of the countries that participated in rebuilding and construction. The repeated names of the places were practically renamed almost everywhere. From now on, the process of renaming neighborhoods, streets, and parks took place exclusively under the strict control of local authorities.

- due to the fact that the process was almost completed, in the beginning of the XXI century all cases of name changes became less frequent. Later the changes were mainly associated with anniversary events or with the logic of naming settlements after contemporary political and national figures, heroes of the Artsakh War.